

ve en serviceforringelse, og jeg vil gøre skatteministeren opmærksom på, at det ikke blot handler om it-løsninger, det handler også om menneskelig betjening, den menneskelige betjening, som efter de reaktioner, vi har fået, ikke kan gives ud fra de 30 centre.

Vi blev i forgårs indkaldt til forhandlinger i Skatteministeriet, ikke reelle forhandlinger, men blot en præsentation af en tidligere tekst, som vi havde forklaret ministeren at vi ikke kunne acceptere og havde sendt et forslag til en ændring på. Der var ikke tale om ny vin på gamle flasker, der var tale om gammel vin på gamle flasker.

Vi forsøgte under forhandlingerne at løse problemerne ved sammen at lave en ny forligstekst, som kunne få den brede tilslutning, som var ønsket. Det blev afvist, for ministeren ville ikke forhandle med os. Han havde ikke noget forhandlingsmandat.

Så kunne jeg godt tænke mig at få det svar, som ikke er kommet endnu: Hvor er forbindelsen mellem et skattecenter i Sønderborg og så en Farumaftale? Det er utrolig vanskeligt at se.

Jeg vil foreslå, at forhandlingerne omkring skattecentre løftes til et højere niveau, et niveau, hvor der er et mandat til at forhandle, for vi er enige om det, der er intentionerne med det, vi er bare ikke enige om teksten.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Nu er jeg faktisk glad for, at det er hr. Poul Erik Christensen, der har haft ordet, for så synes jeg, at jeg i al fairness kan tillade mig at citere hr. Poul Erik Christensen fra Politiken den 13. maj – og når man kender trykketiden, ved man, at hr. Poul Erik Christensen må have udtalt sig den 12. maj, altså efter at vi havde haft forhandlingen:

»Skatteordfører Poul Erik Christensen (R) er klar til at hugge til: »Min indstilling er, at vi skal tiltræde aftalen.««

Det er den aftale, jeg sådan set bare beder om at man så tiltræder. Jeg har svært ved at se, hvorfor hr. Poul Erik Christensen kan være uenig i det synspunkt, som han selv har givet udtryk for i Politiken.

Det, jeg har sagt, er, at jeg ikke har indkaldt til forhandling, jeg indkaldte til et møde på mit kontor i går morges kl. 8, fordi det, vi fik at vide, da grupperne underkendte forhandlerne i første omgang, var, at det var personalespørgsmålet. Det var personalespørgsmålet, der gjorde, at man ikke kunne tilslutte sig den aftale, som jeg

havde forhandlet på plads sammen med bl.a. hr. Poul Erik Christensen.

Nu var personalelederen så afklaret, så havde jeg en forventning om, at vi kunne blive enige på baggrund af den aftaletekst, der lå. Det er jeg ked af at vi ikke kunne. Vi har fra regeringens side været klar til at lave et ekstra skattecenter. Det har ligget i kortene, det har ligget i vores tilbud hele vejen igennem, siden vi sad ved mit skrivebord den 12. maj, og det er vi fortsat klar til, men det kræver, at man så også holder ved den aftale, der blev indgået.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Christensen (RV):

Nu har ministeren jo ved mange lejligheder fortalt, at der den 12. maj var en aftale. Det, der var den 12. maj, var en forligstekst, som skulle fremlægges i de respektive grupper. Selv i den konservative gruppe var der ønske om, at den skulle forelægges.

Den 12. maj sagde jeg tydeligt til ministeren, at jeg ville forelægge det i den radikale gruppe, og jeg gjorde også skatteministeren opmærksom på, at det kunne blive svært at få netop denne tekst igennem i den radikale gruppe. Det mere de man sig lidt over omkring bordet, men det var det, jeg sagde. Men jeg sagde også, at jeg ville gå i gruppen, og at jeg ville forsøge at få gruppens tilslutning.

Det fik jeg ikke, det er en del af demokratiet, hvilket skatteministeren også bør vide.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Hvis jeg har været uklar på det punkt, vil jeg gerne rydde den misforståelse af vejen. Jeg aner kender fuldt ud, at den aftale, vi indgik ved mit forhandlingsbord den 12. maj, skulle forelægges grupperne. Nu har den ikke været forelagt den konservative gruppe, da de ikke holdt gruppemøde om fredagen, men det er afklaret ad andre veje i den konservative gruppe.

Kl. 10.40

Så enhver omkring bordet skulle hjem i sin egen gruppe og forsøge at få godkendt den aftale, der var indgået. Men det er den aftale, som vi fra regeringens side hele tiden har holdt fast i. Vi opnåede ved forhandlingsbordet en enighed om en tekst, og den tekst tilbyder vi stadig væk at stå ved.

Nu jeg er heroppe, vil jeg godt lige knytte en kommentar, som jeg ikke nåede før, til spørgsmålet omkring den menneskelige betjening.